

endog være glade ved at have en Regjering, der i den Grad er omhyggelig for os, at den ikke ønsker nogen brat Afgjørelse, men derimod en længere Erfaring, inden den tager en definitiv Beslutning. En saadan Regjering vilde det, som det forekommer mig, være besynderligt at forhindre i at gaae den Vej, den har antydet, og jeg vil derfor foreslaae, at vi blive staaende ved Regjeringens Forslag, saaledes som det er kommet til os.

Bærtelsen: Jeg var en Modstander af Loven af 14de Marts 1867, deels fordi jeg i det Hele var imod Statsdrift af Jernbaner, og deels fordi jeg ønskede, at vort hele Jernveinet maatte komme under een Bestyrelse, selv om det skulde have været under det sjællandske Jernbaneselskabs. Vi have nu imidlertid overgivet Driften af de jydsk-syenske Baner i Statens Hænder, og vi have fra alle Sider hørt, ligesom jeg ogsaa selv kan aflægge Vidnesbyrd om, at denne Foranstaltning har vundet almindelig Tilfredshed; men det er da ogsaa nødvendigt, at denne Drift vinder den nødvendige Sikkerhed og Fasthed. Dette antager jeg, at vi bedst ville opnaae ved at vedtage det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), og jeg vil derfor tillade mig at støtte dette Forslag, idet jeg endvidere skal bemærke, at det er saa langt fra, at Rigsdagen vil blive indskrænket i sin Myndighed ved, at der istedetfor „indtil 1ste April 1872“ sættes „indtil der ved Lov tages anden Bestemmelse“, at det snarere kan siges, at Rigsdagens Myndighed derved udvides, nemlig saafremt det kunde tænkes, at der før den 1ste April 1872 fandt et Dmslag Sted i den Betragtningssmaade, man nu har af det Udfælgelige i, at Staten selv driver disse Baner. Jeg troer ganske vist ikke, at dette vil blive Tilfældet, og selv om det skulde skee, vilde det jo staae saavel i Regjeringens som i Rigsdagens Magt at bringe Loven frem til Revision; men i ethvert Tilfælde vil jeg tillade mig at støtte det stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren: Den ærede Forslagsstiller gjorde opmærksom paa, hvor uheldigt

det vilde være, om der, naar Bemyndigelsen til at drive Statens Baner udløb den 1ste April 1872, ikke var truffet nogen anden Bestemmelse, idet man da til den Tid stod med Banerne og hverken kunde drive dem for Statens Regning eller havde den fornødne Bemyndigelse til at overgive Driften i private Hænder. Ja, ganske vist kan man tænke sig, at dette kunde finde Sted, men jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om det forekommer ham, at den bestemte Tidsfrist, jeg har foreslaaet, er mindre heldig end den ubestemte Tidsfrist, som staaer i den Lov, i Henhold til hvilken Staten nu driver Banerne. Der staaer i denne Lov, at Staten midlertidig skal drive Banerne, indtil det i Loven af 10de Marts 1861 bestemte Banenet er færdigt; det er en ubestemt Tidsgrænse, og jeg veed ikke, om det ærede Medlem mener, at den er heldigere, end hvad jeg nu har foreslaaet. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, af hvilke Grunde jeg har foreslaaet en fast Termin. Jeg skal ganske vist ikke med Bestemthed kunne sige, at den Termin, jeg har foreslaaet, er den ubetinget rigtige, og om man sætter den 1ste April 1872, den 1ste April 1873 eller den 1ste April 1874, er mig forsaavidt ligegyldigt; men jeg har ikke dristet mig til at foreslaae en længere Tidsfrist end til den 1ste April 1872, og hvorfor? Fordi det i mine Tanker allerede er et stærkt Tillidsvotum fra Rigsdagens Side at gaae ind paa endnu for 3 Aar at tilstede Statens Drift af de jydsk-syenske Baner uden større Garantier end den, der ligger i, at Beretning om Driften skal aflægges. Det forekom mig, at det allerede var en stor Tillid, jeg gjorde Regning paa fra Rigsdagens Side, naar jeg forlangte den Tidsfrist, der nu staaer i Lovforslaget, og jeg troer ikke, at Rigsdagen kan tage mig den Bessedenhed ilde op, at jeg ikke har dristet mig til at gaae videre. Den Administration, hvormed der er Tale, er jo meget betydelig og vil blive det endnu mere om kort Tid. Vi maae nemlig erindre, at naar ogsaa de sidst vedtagne Jernbaneanlæg ere færdige, vil der være noget over 100 Mill Jernbane, som tilhøre Staten, og som skulle drives for Statens